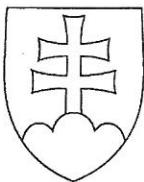

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova 8, 810 00 Bratislava 1 810 00 Bratislava 1	
24.01.2012	
Podávanie čísel: 309	Výkonávateľ:
Prílohy/linky: A	Výkonávateľ:

Rozhodnutie nadobudla právoplatnosť
dňa 27.01.2012

a výkonateľnosť dňa 07.02.2012

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 08.02.2012

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v pravnej veci navrhovateľky: **MAC TV, s.r.o.**, so sídlom Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpenej: *Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o.*, so sídlom Drotárska cesta 102, Bratislava, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/54/2011 zo dňa 21. júna 2011, jednomyselne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/54/2011 zo dňa 21. júna 2011 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľka **je povinná** zaplatiť na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 66 € do 10 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

I.

Odporkyňa rozhodnutím č. RP/54/2011 zo dňa 21.06.2011 ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“), postupom podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z.z. rozhodla,

že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 14.02.2011 o cca 18:10 hod. odvysielala v rámci televíznej programovej služby JOJ reklamný šot na liek Mucoplant Spitzwegerich Hustensaft, pri ktorom nezabezpečila, aby reklama na liek obsahovala jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov lieku pribalenej k lieku, za čo jej uložila podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 3 320 €.

V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že predmetná výzva bola zrealizovaná iba vizuálne, textom na spodnom okraji obrazovky, ktorý bol čiernej farby zobrazený na bielom pozadí, malej veľkosti a rozmazený, v dôsledku čoho bol slabo čitateľný. Text obsahujúci výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku v zmysle § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. bol zobrazený v jednom riadku v časovom rozsahu cca 2 až 3 sekundy. Odporkyňa dospela k záveru, že vzhľadom na nízku kvalitu zobrazenia a krátkosť času, po ktorý bol text zobrazený, nebolo ani priemerne vnímavému divákovi umožnené prečítať celé jeho znenie počas doby, po ktorú bol zobrazený na obrazovku, pričom výzva na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku nebola nijako zvýraznená ani zobrazená samostatne tak, aby s ňou bol divák konfrontovaný priamo. Odporkyňa na základe uvedeného konštatovala, že predmetná výzva nebola jednoznačná a zrozumiteľná.

II.

Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka v súlade s § 2501 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v zákonnej lehote opravný prostriedok, domáhajúc sa zrušenia rozhodnutia odporkyne č. RP/54/2011 zo dňa 21.06.2011 a vrátenia veci na ďalšie konanie namiestajúc, že vydaním napadnutého rozhodnutia došlo k porušeniu práv účastníka konania garantovaných Ústavou Slovenskej republiky, najmä garancie právneho štátu, napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov a že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Navrhovateľka považuje odvysielanú informáciu za zrozumiteľnú a jednoznačnú, plniacu účel sledovaný zákonom. Výklad zákonného ustanovenia vykonaný pri jeho aplikácii odporkyňou považuje za účelový. Klúčové pojmy ustanovenia § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. sú jednoznačnosť a zrozumiteľnosť. Vzhľadom na absenciu legálnej definície týchto dvoch pojmov v zákone č. 308/2000 Z.z., je potrebné tieto gramatickým a logickým výkladom interpretovať, pretože odporkyňa tak vo svojom rozhodnutí priamo neučinila. Vykonaním gramatického a logického výkladu možno tieto pojmy určiť ako viažuce sa na obsah informácie, ktorej odvysielanie vyžaduje zákon. Odporkyňa postupovala pri aplikácii zákona č. 308/2000 Z.z. nad rámec daný zákonom. Považuje za neúnosné a v rozpore s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967

Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“), ak dochádza pri činnosti správneho orgánu k extenzívному nepriamemu výkladu ustanovení zákona, bez opory v zákonných alebo podzákonných normách, bez vyporiadania sa s pojмami, ku ktorým absentujú legálne definície. Napadnuté rozhodnutie obsahuje nepriamy extenzívny výklad zákonného ustanovenia, ktorým odporkyňa rozširuje význam ustanovenia ako celku a tiež pojmov viažúcich sa zásadne k obsahu informácie (výzvy) na jej formu, ktorá zákonom nie je daná. V prípade, ak by zákonodarca mal v úmysle určiť formálne náležitosti trvania zobrazenia informácie, prípadne inak kvantifikovať časový a formálny rozmer vysielanej informácie (výzvy), bol by tak učinil ako je zrejmé zo znenia zákonných ustanovení zákona č. 308/2000 Z.z. (napr. § 35 zákona č. 308/2000 Z.z.). Vo výklade odporkyne absentuje akákoľvek systematika a určenie hraníc, v ktorých by sa mal trestaný vysielateľ v budúcnosti pohybovať, aby sa nedostal do rozporu so zákonom (skôr však do rozporu s výkladom odporkyne). Prevenčnú funkciu je pritom potrebné považovať v tejto otázke za podstatnú. Systematika odôvodnenia rozhodnutia je nahradená vágnymi tvrdeniami o bežnej priemernej rýchlosťi čítania. Z odôvodnenia odporkyne nie je zrejmé, aké kritéria používa pre stanovenie dostatočnej dĺžky zobrazenia informácie. Za základný problém považuje, že odporkyňa nezdôvodnila, prečo považuje dĺžku zobrazenia informácie za podstatnú pre jednoznačnosť a zrozumiteľnosť informácie (výzvy). Odporkyňa tiež neurčila, aké sú minimálne požiadavky na dĺžku zobrazenia informácie. Informáciu je možné vnímať minimálne dvoma spôsobmi čítania, ktorých rýchlosť je však diametrálne odlišná (čítanie nahlas a v duchu), pričom odporkyňa ani neurčila, aký spôsob čítania by sa mal pri určovaní vhodného trvania zobrazenia informácie (výzvy) zohľadniť. Rovnako tvrdenia o veľkosti písma zostávajú v rovine neodôvodnených tvrdení, bez určenia aké podmienky by podľa odporkyne malo splňať grafické zobrazenie informácie (zákon sa touto otázkou vôbec nezaoberá), ktoré by podľa odporkyne bolo v súlade so zákonom.

Ďalej poukázala na skutočnosť, že výrok rozhodnutia neobsahuje skutkovú vetu, ktorá by určila v čom presne došlo k údajnému porušeniu zákona zo strany vysielateľa. Výrok rozhodnutia ani v spojení s odôvodnením nepredstavuje jednoznačné určenie pochybenia vysielateľa pri odvysielaní informácie podľa zákona. Určuje porušenie povinnosti ako nezabezpečenie jednoznačnosti a zrozumiteľnosti výzvy, avšak neurčuje v čom spočíva absencia jednoznačnosti a zrozumiteľnosti.

Odporkyňa tvrdenie, že v čase 2 až 3 sekúnd nebolo možné prečítať informáciu v zmysle § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., nepodložila vykonaním dôkazu a ani iným spôsobom, preto ho nemožno považovať za preukázané, nemožno ho preskúmať. Odporkyňa poukázala na skutočnosť, že nie je možné v priebehu 2 až 3 sekúnd vnímať/ prečítať zobrazenú informáciu (výzvu) až v odôvodnení rozhodnutia. Navrhovateľka sa nemala možnosť vyjadriť k tomuto tvrdeniu odporkyne v priebehu správneho konania, a teda nemala možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia (§ 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.).

III.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k podanému opravnému prostriedku uviedla, že jednou z jej právomoci a kompetencii, ako orgánu dohľadu nad dodržiavaním zákona č. 308/2000 Z.z., je aj aplikácia a výklad zákonných ustanovení ukladajúcich vysielateľom povinnosť. V prejednávanej veci postupovala pri aplikácii ustanovenia § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. na skutkový stav v intenciach právnych záverov vyslovených v rozsudkoch Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v skutkovo obdobných prípadoch vo veci porušenia § 33 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. (v súčasnosti § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z.). Ide o rozsudky sp. zn. 3 Sž/11/2008, sp. zn. 3 Sž/52/2009 a sp. zn. 2 Sž/3/2009.

Z rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky explicitne vyplýva, že jednoznačnosť a zrozumiteľnosť výzvy sa nevzťahuje len na jej obsahovú stránku, ale aj na spôsob, akým je text obsahujúci predmetnú výzvu zobrazený. Pre posúdenie zrozumiteľnosti výzvy bral Najvyšší súd Slovenskej republiky do úvahy celkové grafické spracovanie zobrazenia výzvy, t.j. pozadie na ktorom je text obsahujúci výzvu umiestnený, samotnú veľkosť, farbu a tvar písma, zásadnou pre posúdenie zrozumiteľnosti je aj otázka času zobrazenia textu obsahujúceho výzvu v zmysle § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z.

Pri televíznom vysielaní dochádza k vysielaniu obrazovo-zvukových komunikátov a pozornosť diváka je zameraná nielen na zvukovú stránku, ale často krát prevažuje vnímanie vizuálnej stránky vysielaného obsahu. V takom prípade je práve spôsob spracovania výzvy, resp. jej forma dôležitá, pretože pozornosť diváka môže byť odpútavaná rôznymi aspektmi, najmä vizuálnym dianím na obrazovke. Vzhľadom na individuálne spracovanie reklamných šotov je značne problematické stanoviť konkrétnie hranice ako žiada navrhovateľka. Odporkyňa zastáva názor, že z jej výkladu a výkladu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dostatočne zreteľne vyplýva, akým spôsobom je potrebné predmetnú výzvu spracovať, najmä ak vysielateľ zvolí jej vizuálnu podobu, aby zodpovedala zákonným požiadavkám.

Priamo zo znenia § 47 ods. 2 a 3 zákona č. 71/1967 Zb. vyplýva, že výrok rozhodnutia má byť stručný, jasný a zrozumiteľný. Vo výroku napadnutého rozhodnutia sú uvedené všetky zákonom požadované skutočnosti tak, že postihovaný skutok nemôže byť zameniteľný s iným. Vo výrokovej časti rozhodnutia je uvedený, resp. vymedzený

- a) čas spáchania správneho deliktu – 14.02.2011 o cca 18:10 hod.,
- b) spôsob spáchania správneho deliktu – odvysielanie reklamného šotu na liek Mucoplant Spitzwegerich Hustensaft obsahujúci výzvu v zmysle § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., ktorá po kvalitatívnej stránke nespĺňala náležitosť požadované zákonom,
- c) správny delikt – nezabezpečenie, aby predmetná výzva bola jednoznačná a zrozumiteľná.

Odporkyni nie je zrejmé, ako je možné vo výroku, ktorý má byť jasný a zrozumiteľný, opísť skutok presnejšie, ako tomu je v napadnutom rozhodnutí. Podľa odporkyne je výrok napadnutého rozhodnutia formulovaný správne a je v plnom rozsahu v súlade s požiadavkami, ktoré na výrokovú časť rozhodnutia kladie nielen pozitívne právo, ale aj teória práva. Odôvodnenie rozhodnutia následne podrobne, uvedením téz a aplikáciou právnych noriem, ktoré odporca použil rozvádza, v čom spočívala nejednoznačnosť a nezrozumiteľnosť výzvy. Uvedenie týchto téz vo výroku by spôsobovalo jeho neprehľadnosť, výrok by bol rozsiahly a následné odôvodnenie rozhodnutia by neplnilo svoj zákonom stanovený účel.

Skutočnosť, že text obsahujúci aj výzvu bol zobrazený na obrazovke v trvaní 2 až 3 sekúnd vyplýva tak zo záznamu vysielania, ako aj z prepisu/popisu skutkového stavu, ktorý bol navrhovateľke zaslaný spolu s oznámením o začatí správneho konania, v ktorom bola vyzvaná, aby sa k tomuto podkladu rozhodnutia vyjadrila. Navrhovateľka sa k podkladom pre napadnuté rozhodnutie v správnom konaní nevyjadrila, hoci bola odporkyňou k tomuto úkonu opäťovne vyzvaná listinou č. 3337/2011, ktorá jej bola doručená 07.06.2011. Navrhovateľka bola teda od začiatku správneho konania č. 257-PLO/O-2100/2011 oboznámená so skutočnosťou, že text obsahujúci zákonom požadovanú výzvu bol zobrazený v trvaní cca 2 sekúnd, čo mohlo zakladat rozpor s ustanovením § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Navrhovateľka mala možnosť vyjadriť sa k týmto skutočnostiam a zaujať stanovisko, čo však v priebehu správneho konania neurobila.

Odporkyňa náležite, v miere dostatočnej pre rozhodnutie vo veci zistila skutkový stav, a to na základe prepisu/popisu skutkového stavu a vzhliadnutím záznamu vysielania napadnutého reklamného šotu. V napadnutom rozhodnutí na str. 2 odporkyňa explicitne uviedla, že po získaní všetkých podkladov pre rozhodnutie sa oboznámila so skutkovým stavom a vo veci rozhodla. Uznesenie o začatí správneho konania deklaruje, že sa dôkladne oboznámila s prepisom/popisom skutkového stavu reklamného šotu na liek Mucoplant Spitzwegerich Hustensaft. Následne bola navrhovateľka v oznámení o začatí správneho konania okrem iného vyzvaná, aby sa vyjadrila k predmetu správneho konania a navrhla dôkazy, pričom bola oboznámená s tým, čo tvorí podklad pre rozhodnutie. Pretože navrhovateľka ani po doručení opäťovnej výzvy na vyjadrenie sa k predmetu správneho konania, ani v ďalšom konaní pred správnym orgánom nijakým spôsobom nereagovala, odporkyňa považovala uvedené podklady pre rozhodnutie za nesporné.

Odporkyňa má za to, že v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Napadnuté rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení zákona č. 71/1967 Zb., navrhovateľka nebola na svojich právach ukrátená rozhodnutím ani postupom správneho orgánu a preto je napadnuté rozhodnutie a postup v súlade so zákonom. Preto odporkyňa navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 250q ods. 2 O.s.p. rozhodnutie odporkyne č. RP/54/2011 zo dňa 21.06.2010 potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu odporkyne, obrazovo-zvukovým záznamom, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania a po vypočutí ich zástupcov na pojednávaní súdu dňa 17. januára 2012 dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Z obsahu administratívneho spisu, ako aj po oboznámení sa s obsahom obrazovo-zvukového záznamu reklamného spotu najvyšší súd zistil, že navrhovateľka odvysielala dňa 14.02.2011 v čase od 18:10:17 hod. do 18:10:36 hod. reklamný spot na liek Mucoplant Spitzwegerich Hustensaft, na záver ktorého bola odvysielaná textová informácia: „*Pozorne si prečítajte pribalovú informáciu a prípadné nežiaduce účinky konzultujte so svojim lekárom alebo lekárnikom.*“ Uvedená textová informácia bola odvysielaná v spodnej časti obrazu malým písmom čiernej farby na bielom pozadí v čase od 18:10:34 hod. do 18:10:36 hod.

Podľa § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vysielaná reklama na lieky okrem liekov podľa odseku 3 a § 31a ods. 10 musí byť rozoznateľná, nezaujatá, pravdivá a overiteľná a musí zodpovedať požiadavke ochrany jednotlivca pred poškodením. Reklama musí obsahovať jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov liekov pribalenej k lieku.

Podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie - pokutu.

Podľa § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu podľa odseku 1 písm. d/ rada uloží, ak vysielať, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a/ a c/, ods. 3 písm. k/, § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b/] alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. e/].

Podľa § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. pokutu rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne

uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3 319 eur do 165 969 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 eur do 49 790 eur, ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoločného zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradíť tropy konania. Pokial' sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný právny predpis.

Z díkcie ustanovenia § 33 ods. 4 písm. a/, b/ zákona č. 308/2000 Z.z. vyplývajú zákonné podmienky na vysielanie reklamy na lieky. Vysielaná reklama na lieky musí byť rozoznateľná, nezaujatá, pravdivá a overiteľná a musí zodpovedať požiadavke ochrany jednotlivca pred poškodením. Reklama musí obsahovať jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použíti lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov liekov pribalených k lieku, ako aj odporúčanie poradiť sa o použití lieku s osobou oprávnenou predpisovať alebo vydávať lieky.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom obrazovo-zvukového záznamu predmetného reklamného spotu zistil, že predmetný reklamný spot obsahoval písomnú výzvu na pozorné prečítanie informácie pre používateľa, ako aj odporúčanie poradiť sa o použití lieku s lekárom alebo lekárnikom. Po pozornom prezretí obrazovo-zvukového záznamu dospel senát k záveru, že dospelý človek s priemernými schopnosťami čítania, neboli spôsobilý prečítať uvedené poučenie v celom rozsahu tak, ako bolo v predmetnom spote zobrazene a odvysielané a teda možno konštatovať, že posudzovaný reklamný spot na lieky nesplnil podmienky stanovené zákonom č. 308/2000 Z.z. na vysielanie

reklamy na lieky, keďže neobsahoval jednoznačnú a zrozumiteľnú písomnú výzvu ani výzvu v ústnej forme tak, ako to stanovuje § 33 ods. 4 písm. a/ citovaného zákona.

V tomto prípade bola zvolená vysielateľom *vizuálna výzva*, ktorá nespĺňala kritéria jednoznačnosti a zrozumiteľnosti výzvy na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov liekov pribalenej k lieku. Túto povinnosť považuje senát za nesplnenú, keďže vzhľadom na dĺžku textu, ako aj na formu zobrazenia výzvy, uvedenú výzvu nemožno považovať za jednoznačnú a zrozumiteľnú, pretože za takýto časový okamih – úsek, nebolo možné prečítať celý text informácie určenej pre diváka, plne ho vnímať a porozumiť mu. Pokial' by uvedená výzva bola jednoznačná a zrozumiteľná, musela by byť zrealizovaná v čitatel'nejšej forme a samotný text by musel byť na obrazovke zobrazený dlhšie než tomu bolo v predmetnom reklamnom spote, prípadne by mohla byť výzva zrealizovaná v inej forme a to zvukovej. **Reklama v tomto prípade musí obsahovať výzvu, ktorá musí byť formulovaná jasne, stručne a pritom prezentovaná určite, aby splňala požiadavky ustanovenia § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., zároveň tak, aby divák mohol bez pochybností poznat' cieľ výzvy.** Uvedené kritériá jednoznačnosti a zrozumiteľnosti a teda aj presnosti výzvy posudzovaný reklamný spot nenaplnil.

Námietku navrhovateľky, že výrok napadnutého rozhodnutia neobsahuje skutkovú vetu, ktorá by určila v čom presne došlo k porušeniu zákona zo strany vysielateľa, najvyšší súd nepovažoval za dôvodnú. Podľa názoru senátu z výroku napadnutého rozhodnutia je zrejmé, akú zákonnú povinnosť navrhovateľka porušila a kedy a akým konaním navrhovateľky bola porušená. Taktôto formulovaný skutok je dostatočne konkretizovaný na to, aby nemohol byť zamenený s iným a výrok rozhodnutia splňal požiadavku určitosti a stručnosti. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, prečo odporkyňa výzvu nepovažovala za jednoznačnú a zrozumiteľnú.

Administratívny spis odporkyne obsahuje obrazovo-zvukový záznam aj popis/prepis skutkového stavu, s ktorými sa mohla navrhovateľka v správnom konaní oboznámiť, taktiež aj vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, avšak svoje práva v správnom konaní nevyužila. Preto ani námietky navrhovateľky ohľadom neprekádzania skutkového stavu veci a nemožnosti vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, nepovažoval najvyšší súd za dôvodné.

Zástupca navrhovateľky na pojednávaní dňa 17.01.2012 predložil súdu krátkou cestou rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. značka 6Sž/19,23,27/2011 zo dňa 14.12.2011 a poukázal na jeho závery v časti týkajúcej sa opisu skutku vo výrokoch napadnutých rozhodnutí odporkyne.

Podľa § 2501 ods. 2 O.s.p. pokial' v tejto hlove nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a O.s.p.

Z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v správnom súdnictve riadi, vyplýva navrhovateľovi (§ 249 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 2501 O.s.p.), zákonná povinnosť uviesť

v opravnom prostriedku, okrem všeobecných náležitostí podania (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p.), aj rozsah, v ktorom je rozhodnutie napadnuté. Nestačí len všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený. Absencia tvrdenia navrhovateľa, že vydaním napadnutého rozhodnutia bol porušený zákon, je nedostatkom, ktorý bráni vecnému vybaveniu opravného prostriedku.

Súd nevyhľadáva za účastníka konkrétny dôvod nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 O.s.p. majú tvoriť obsah opravného prostriedku a určovať rozsah preskúmavania zákonnosti súdom (bližšie pozri R 58/2001).

Z koncentračnej zásady obsiahnutej v O.s.p., v ustanovení § 250h ods. 1 za bodkočiarkou, vyplýva, že rozsah napadnutia administratívneho rozhodnutia je možné rozšíriť len v lehote podľa § 250b O.s.p.

Senát sa oboznámil s obsahom rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. značka 6Sž/19,23,27/2011 zo dňa 14.12.2011, ale aj s rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukázala odporkyňa v napadnutom rozhodnutí, sp. značka 3Sž/11/2008, 3Sž/52/2009 a 2Sž/3/2009, ale nezistil zákonný dôvod na zrušenie rozhodnutia odporkyne z navrhovateľom namietaného dôvodu, že výrok rozhodnutia neobsahuje skutkovú vetu. Ako je už uvedené vyššie, výrok napadnutého rozhodnutia odporkyne obsahuje akú zákonnú povinnosť navrhovateľka porušila a kedy a akým konaním navrhovateľky bola povinnosť porušená, t.j. opis skutku aj s presným časovým vymedzením, kedy sa posudzovaný skutok stal. Podľa senátu, výrok rozhodnutia obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, vrátane skutkovej vety a preto sa s argumentáciou navrhovateľky nestotožnil.

S poukazom na uvedené dospel senát najvyššieho súdu k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/54/2011 zo dňa 21.06.2011 je potrebné potvrdiť podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhadol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O trovách konania rozhadol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke nepriznal právo na nahradu trov konania, pretože v konaní nemala úspech.

O povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 66 € rozhadol súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, z dielce ktorého vyplýva, že *poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní neboli úspešný*. Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 17. januára 2012

JUDr. Jana ZEMKOVÁ PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: *[Signature]*
Emília Čičková